

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยว แนวคิดและกฎหมายที่ เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการใช้บังคับกฎหมาย ดังกล่าว

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยโดยวิเคราะห์จากเอกสาร อันได้แก่ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หนังสือ บทความต่างๆ เอกสารประกอบการประชุมและสัมมนา

ผลการศึกษาพบว่ามาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ สามารถนำมาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมาตรการ ทางกฎหมายกระจัดกระจายอยู่ในกฎหมายหลักที่ใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวหลายฉบับ ขาดความเป็นเอกภาพในการบังคับใช้ ยังไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนสำหรับผู้ประกอบอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ประกอบกับกฎหมายบางฉบับได้บัญญัติขึ้นมา นานแล้วโดยไม่มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้มีความเหมาะสมที่จะสามารถนำมาบังคับ ใช้ในปัจจุบันได้ อีกทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายการท่องเที่ยว เชิงนิเวศที่วางไว้ได้

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้เขียนขอเสนอแนวทางในการแก้ปัญหา โดยควรจะแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ครอบคลุมตั้งแต่การดูแลแหล่ง ท่องเที่ยว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการจัดการด้านการท่องเที่ยว รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ของตน สำหรับกฎหมายที่บัญญัติมานานแล้วและมีบทบัญญัติที่ไม่ เหมาะสมกับยุคสมัย เช่น กำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม น้อยเกินไป ก็สมควรดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน